

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESA

LĒMUMS

PAR TIESVEDĪBAS IZBEIGŠANU

Rīgā

2005. gada 18. janvārī

Latvijas Republikas Satversmes tiesa šādā sastāvā: tiesas rīcības sēdes priekšsēdētājs Aivars Endziņš, tiesneši Ilma Čepāne, Romāns Apsītis, Aija Branta, Juris Jelāgins, Gunārs Kūtris un Andrejs Lapse,

2005. gada 18. janvārī tiesa rīcības sēdē, izskatot lietu Nr. 2004-24-0306 „**Par Latvijas Republikas Ministru kabineta 2000. gada 18. oktobra noteikumu Nr. 357 „Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” normu piemērošanas noteikumi” 9.³ un 44. punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. un 105. pantam un Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 1. protokola 1. pantam**”,

konstatēja:

1. 2004. gada 16. novembrī Latvijas Republikas Satversmes tiesa (turpmāk — Satversmes tiesa) ierosināja lietu pēc Māras Zālītes, Valta Pūces, Valda Muktupāvela, Ērika Hānberga un Jura Kulakova (turpmāk — Iesniedzēji) konstitucionālās sūdzības.

Konstitucionālajā sūdzībā tiek apstrīdēta Ministru kabineta 2000. gada 18. oktobra noteikumu Nr. 357 „Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” normu piemērošanas noteikumi” 9.³ un 44. punkta atbilstība Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk — Satversme) 1. un 105. pantam un Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 1. protokola 1. pantam.

Ministru kabineta 2000. gada 18. oktobra noteikumu Nr. 357 „Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” normu piemērošanas noteikumi” 9.³ punkts noteica, ka autoru mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas vai blakustiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas izmaksātā atlīdzība autoram, autora mantiniekiem, citam autortiesību pārņēmējam vai blakustiesību subjektam nav uzskatāma par autoratlīdzību (honorāru). Savukārt 44. punkts noteica, ka šo noteikumu 41., 42. un 43. punkts netiek piemērots attiecībā uz tām autoratlīdzības (honorāru) summām, kuru izmaksātājs ir autoratlīdzības (honorāra) saņēmēja darba devējs.

2. Iesniedzēji uzskata, ka Ministru kabineta 2000. gada 18. oktobra noteikumu Nr. 357 „Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” normu piemērošanas noteikumi” 9.³ un 44. punkts esot pretrunā ar Satversmes 1. pantā nostiprināto varas dalīšanas principu, jo vienīgi likumdevēja kompetencē ir noteikt gadījumos, kuros iespējams ierobežot personas tiesības uz īpašumu. Minētie Ministru kabineta noteikumu punkti nonākot pretrunā arī ar Satversmes 105. pantu un Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 1. protokola 1. pantu, jo Ministru kabinets nav pilnvarots noteikt, kāda veida atlīdzība nav atzīstama par autoratlīdzību. Ministru kabinetam deleģētās tiesības vienīgi piešķirot tam kompetenci pieņemt noteikumus, kas skaidrotu likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” piemērošanas un interpretācijas jautājumus.

3. Ministru kabinets atbildes rakstā norāda, ka, izvērtējot Iesniedzēju konstitucionālā sūdzībā minētos faktiskos apstākļus un juridisko pamatojumu, tikušas konstatētas nepilnības likumā „Par iedzīvotāju ienākumu nodokli” un Ministru kabineta 2000. gada 18. oktobra noteikumos Nr. 357 „Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” normu piemērošanas noteikumi”. Tāpēc 2004. gada 21. decembra sēdē Ministru kabinets pieņēmis noteikumus Nr. 1027 „Grozījumi Ministru kabineta 2000. gada 18. oktobra noteikumos Nr. 357 „Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” normu piemērošanas noteikumi””, svītrojot noteikumu 9.³ punktu un izsakot 44. punktu šādā redakcijā: „Šo noteikumu 41., 42. un 43. punktu piemēro, ja zinātnes, literatūras vai mākslas darbs, atklājums, izgudrojums vai rūpnieciskais paraugs, par kuru saņemta autoratlīdzība (honorārs), nav radīts, izdots, izpildīts vai citādi izmantots darba attiecību ietvaros, kas izriet no darba līguma, vai darba devējs autoratlīdzības (honorāra) saņēmējam nav atlīdzinājis kādu no likuma 10. panta pirmās daļas 4. punktā minētajiem maksātāja izdevumiem”.

Līdz ar to Ministru kabinets lūdz Satversmes tiesu izvērtēt iespēju izbeigt tiesvedību minētajā lietā, jo esot novērsis konstitucionālā sūdzībā minētās nepilnības.

Ņemot vērā augstākminēto un pamatojoties uz Satversmes tiesa likuma 29. panta pirmās daļas 2. punktu, Satversmes tiesa

nolēma:

izbeigt tiesvedību lietā Nr. 2004-24-0306 „Par Latvijas Republikas Ministru kabineta 2000. gada 18. oktobra noteikumu Nr. 357 „Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” normu piemērošanas noteikumi” 9.³ un 44. punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. un 105. pantam un

Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 1. protokola
1. pantam”.

Lēmums nav pārsūdzams.

Rīcības sēdes priekšsēdētājs

A. Endziņš